ל א מי' פ"ח מהלכות פרה פכ"ה הל' ב:

ג) שהיו מתאכלין ורוחין שמשם היו זוכרין אכילת קדשים במקום מרליהו: (ה) כלו שאינו שלו. אמר תלוניו: כן פרה יוסף. לשון פריה ורביה מקום אכילת קדשים מתרבה ע"ל ידי הטין ושילה בחלקו של יוסף היתה כדכתיב (תהלים עח) וימאס באהל יוסף וגו' כנ) אחר ויטש משכן שילה כתיב: ולון. פ"ל רלון שלא רצה ליון ממה שאינו שלו: כין פשעים. שילה קדשיו נאכלין אף בגבולי אחר שבכים שבאתו: אסברא (ג) (ג). הלאחי דומנא לדבר: כי כנישתא דמעון. משם היו רואין את שילה ולא היה דבר מפסיק: לא רואה אם כולם. לראות משם את כולה שילה אלא מקצת: אך ברא פוס ליה לכייליל ולא מיתקן. גרסה בעיני כי אבין של אביי כייליל שמו: מי מקרבן. שילה ונבוב נחלת בנימין: פאנת שילה. על כ) שהיה בנימין מתחוקן עליה: פעולם פוס. כל מקום שברתה שכינה ואף שילה וטב ונבעון: נשפיירו לשילה. מארבע מחות ושמונים מיליאת מגרים לבנין הבית שם"ש: שניה הוקם שמשכן. דכתיב ויהי בשנה השנית בחדש הראשון וגו' (שמות מ): וקאמר כלב. בשעת חילוק כשבא לחבוט חברון בן מ' שנה וגו' והיא היתה השנה השניה נתעכבו במדבר שוב שלשים ושמונה שנה נמצא כלב בן ע"ח שנים כשעברו הירדן וקאמר בשעת חילוקה בן חמש ושמונים שנה הרי שבע נשתהו לכיבוש: מדשבע כיבשו שבע חילוקו. סברא בעלמא היא: ואינגעיית לימא מדלא כ) אשכח י"ד שנה אחר (ג) (שאוכחה פעיר דלא מיתוקם קרא דכתיב ביחזקאל (ע) כאחרבע עשרה שנה אחר אשר הוכתה העיר, בראש השנה כה) (שנאמר) בעשור לחדש היה דבר ה' אלי וגו' ודרשינן במסכת ערכין כו) (דף יב.) אחה היא שנה שראש השנה בעשור לחדש הוי אומר זה יובל ולא מנו שמיטין ויובלות אלא לאחר ירושה ויישיבה וכי אמרת דשבע כיבוש וחילוק י"ד הוו ודלית להו ממנין היובלות משכחת לה דאחרב הבית בשנת ל"ד ליובל והוה ליה שנת היובל שנת י"ד שנה

תורה אור

(ולון) (ה) תאנת שילה" מקום שכל הרואה אותו מתאנח-עליו-על אכילת קדשים שלו רבי אבהו אמר, אמר קרא "בן פרת יוסף בן פרת עלי עין" עין שלא רצתה לזון וליהנות מדבר שאינו (ב) שלו תזכה ותאכל כמלא עינה רבי יוסי ברבי חנינא אמר "ורצון שוכני סנה עין שלא רצתה ליהנות מדבר שאינו (ג) שלו תזכה ותאכל בין השנאין (ד) תנא "רואה ושאמרו "רואה (כולו ולא המפסיק) לבינו אמר ליה רבי שמעון בן אליקים לר' אלעזר "אסברא (ו) לך, כגון בי כנישתא דמעון, אמר רב פפא רואה שאמרו לא (ז) רואה כולו אלא (רואה) מקצתו, בעי רב פפא עומד ורואה יושב ואינו רואה מאי, בעי ר' ירמיה עומד על (ח) (גבי) הנחל ורואה, (יושב) בתוך הנחל ואינו רואה מאי? תיקו. כי אתא רב דימי אמר (ט) (רבי) *בשלשה מקומות שרתה שכינה על ישראל בשילה ונוב וגבעון ובית עולמים ובכולן לא שרתה אלא בחלק בנימין שנאמר "חופף עליו כל היום" כל חפיפות לא יהו אלא בחלקו של בנימין, (י) כי אזיל אביי אמרה קמיה דרב יוסף, אמר חד ברא הוה ליה לכייליל ולא מיתקן והכתיב "ויטש (את) משכן שילה" (יא) וכתיב "ויומאס באהל יוסף ובשבט אפרים לא בחר" אמר רב אדא (יב) מאי קא קשיא ליה דלמא שכינה בחלק בנימין (יג) וסנהדרי גדולה בחלק יוסף (יד) מדמצינו בבית עולמים דשכינה בחלקו של בנימין וסנהדרין בחלק יהודה אמר ליה הכי השתא התם מיקרבן נחלות גבי הדדי הכא מי מקרבן (טו) הכא נמי מקרבן *כדאמר רבי חמא בר' חנינא רצועה היתה יוצאת מחלקו של יהודה ונכנסת לחלקו של בנימין ובה היה מזבח בנוי והיה בנימין הצדיק מצטער עליה לבלעה הה"נ רצועה היתה יוצאת מחלקו של יוסף לחלקו של בנימין והיינו דכתיב "תאנת שילה", כתנאי "חופף עליו" זה מקדש ראשון, "כל היום" זה מקדש שני "ובין כתיפיו שכן" אלו ימות המשיח רבי אומר "חופף עליו" זה העולם הזה "כל היום" אלו ימות המשיח "ובין כתיפיו שכן" זה העולם הבא *ת"ר "מי אהל מועד שבמדבר ארבעים שנה חסר אחת "מי אהל מועד שבגלגל ארבע עשרה ז' שבבשן וז' שחלקו "מי אהל מועד שבנוב וגבעון חמשים ושבע, נשתיירו לשילה ג' מאות ושבעים חסר אחת "מי אהל מועד שבמדבר ארבעים חסר אחת מגלן דאמר מר *שנה ראשונה עשה משה את המשכן שניה הוקם המשכן ושלח משה מרגלים שבגלגל ארבע עשרה שבע ושבע שחלקו מגלן דקאמר כלב "בן ארבעים שנה אנכי בשלוח משה עבד ה' אותי מקדש ברנע לרגל את הארץ ואשיב אותו דבר כאשר עם לבבי" וכתיב "ועתה הנה אנכי היום בן חמש ושמונים שנה" כי עבריה לירדן בר כמה הוי בר שבעין ותמני, וקאמר בן חמש ושמונים שנה, הרי שבע שבבשן, ושבע שחלקו מגלן איבעית אימא מדשבע מז) שבבשן שבע נמי שחלקו איבעית אימא מדלא משכחת לה "בארבע עשרה שנה אחר אשר הוכתה העיר" (ט) אהל מועד שבנוב וגבעון חמשים ושבע מנ"ל דכתיב "ויהי כהזכירו את ארון האלהים" (יז) *) ותנא כשמת עלי הכהן חרבה שילה ובאו לנוב, כשמת שמואל הרמתי חרבה נוב ובאו לגבעון וכתיב "ויהי מיום שבת הארון בקרית יערים וירבו הימים ויהי עשרים שנה וינהו כל בית ישראל אחרי ה'" הני עשרים שנה: (יט) עשר שנה *שמלך שמואל בעצמו ושנה שמלך שמואל ושאול ושתים שמלך שאול ושבע (כ) דוד דכתיב

ל"ל ראוה שאמרו כל שרואה רואה ואין דבר מפסיק בינו לבינו זקן כולו כמ"

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה שאינו שלו ע"ל אחר ד"ה כן פרת: (ג) ד"ה אסברא לך סברתיך: (ד) ד"ה ואינגעיית לימא וכו' אחר אשר הוכתה פעיר:

גליון הש"ס

גמ' אסברא לך. ברש"י הגי' אסברא לי. ובסדר הדורות בהקדמה אות ד' כתב שכן איקר:

[בארבע כן הוה נפ"י ופ' רש"י לקמן קיט. ד"ה טב ונבעון מדא חשיב לכו]

נוסא

בג' מקומות שרתה שכינה על ישראל ובכולן לא שרתה אלא בחלק בנימין

מאבנך

(מאדקא)

קושיות על הגלגל

תשובות

לעיל נ. מגילה כו. יומא * אולי ג"ל (מ) יב.

* ביחזקאל מ:א כתוב "היתה עלי יד ה'"

ע' לעיל נ:

שיטה מקובצת

(ה) ולו. פ"א ושלה הגבול מזרחה תאנת שילה: (כ) שאינו שלה תזכה ותאכל בקדשים כמלא עיניה שלה: (ג) שאינו שלה: (ד) השנאין שלה: (ה) שאמרו כל שרואה אין דבר המפסיק אל"ל והשאר נמחק: (ו) אסברא לי אמר ליה כגון כו': (ז) לא שרואה כולו אלא אפילו מקצתו: (ח) על שפת הנחל ורואה בתוך הנחל: (ט) אמר נמחק: (י) תיבת כי נמחק: (יא) משכן שילה וגו' וכתיב: (יב) אדא בר מתנה מאי: (יג) בנימין וסנהדרין בחלק תיבת גדולה נמחק: (יד) יוסף כדרך שכינו בבית עולמים שכינה בחלק בנימין וסנהדרין בחלק יהודה אמרי הכי השתא: (טו) מקרבן אמרי הכא: (טז) דשבע כיבשו שבע חילקו: (יז) האלהים וגו' ותנא: (יח) ובאו להם לנוב: (יט) עשרים שנה אחה עשרה שנה שמלך שמואל בעצמו ותיבות עשרה ושנה שמלך שאול ושמואל ל"ש (רק רש"י ז"ל הוא דגרים הכי עכ"ה): (כ) ושבע שמלך דוד בחברון דכתיב: (כא) מה"ד שאינה שלה: (כב) וגו' בחר ויפשע כו' ותיבת אחר ל"ש: (כג) על שם שהיה: (כד) מרלא משכחת י"ד אחר שהוכתה העיר מדלא מיתוקם ותיבת שנה נמחק: (כה) תיבת שנאמר נמחק: (כו) ערכין בפרק שני איזה היא שראש השנה שלה בעשור לחדש: (כז) תיבת שנה נמחק: (כח) אותו דמלך שמואל: (כט) ישרים לעיר דוד:

נוסא/מאבנך

"מי..." כמה מין זאת המשנה: • המאמר • בגלגל • בגנוב וגבעון ובית עולמים ג' מקומות שרתה שכינה בבית עולמים ובגנוב וגבעון בבית ראשון ובגלגל בבית שני מסכת הטעם ומאמר ובגלגל ובגנוב וגבעון ובית עולמים ג' מקומות שרתה שכינה בבית עולמים ובגנוב וגבעון בבית ראשון ובגלגל בבית שני

ע' לעיל נ:

[תענית כפ. סנהדרין סט: ערכין ט.]

יהושע יד

יהושע מ"א

שמואל ג' ד

סדר עולם פרק יא
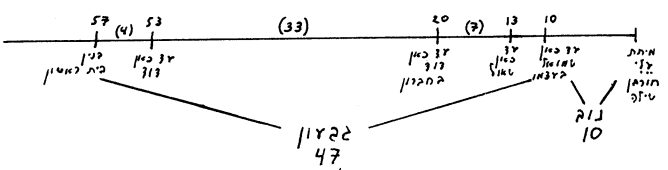
57 שנים על נוב וגבעון: